

نازنین، بانوی بادغیسی: به کارم در بخش پروس محصولات زراعتی افتخار می‌کنم

۲۲ حوت ۱۳۹۶

نازنین ۳۵ سال دارد و زاده‌ی قلعه نو مرکز ولایت بادغیس است. او مادر سه پسر و یک دختر است که متأسفانه شوهرش به بیماری «دیسک کمر» است و در کنار آن، یک گرده دارد.

شوهر نازنین چندین سال است که از این مریضی‌ها رنج می‌برد و مانند سایر اشخاص خانواده، در خانه بی‌کار است. سرانجام اما نازنین نظر به سختی‌های زندگی در خانواده‌اش، ناگزیر می‌شود تا نان‌آور خانه باشد. نازنین می‌گوید که از ۱۰ ماه به این طرف، شامل مرکز پروس ساخته شده توسط پروژه ملی باغداری و مالداری شده است. و «به فضل خدا و برکت این پروژه، برایم کار پیدا شد، با آبرو و با عزت در جمع خانم‌ها برای خود کار پیدا کردم و خوش‌بختانه در این مدت، زندگی‌ام کاملاً تغییر کرده است و می‌توانم از عواید به دست آمده مشکلات روزمره‌ی خود را رفع کنم و خیلی خوش هستم».

نازنین می‌گوید: «در اول، من هیچ بلد نبودم تا چی رقم چکنی، مربا و ترشی تهیه می‌شود، ولی رفته‌رفته از ترینرها و دیگر خانم‌ها همه‌چیز را یاد گرفتم و حالا کاملاً خودم یک مربی آماده شده‌ام».

نازنین می‌افزاید: «از موقعی که محصولات را به بازار بفروش می‌رسانم، دریافتم که مغازه‌ها ضرورت به محصولات دیگر نیز دارند که این ابتکار را روی دست گرفته‌اند و حالا می‌توانم بر علاوه محصولات یادشده، کیک، گوش فیل و بولانی به شکل عمده و پرچون را به مغازه‌داران بفروشم».

نازنین می‌گوید که یاد گرفته است تولید را نظر به تقاضای مشتری تهیه کند. به قول نازنین، کامیابی او در این شغل، از برکت برنامه‌ی ملی باغداری و مالداری است.

نازنین می‌گوید که هر روز نسبت به گذشته بر شمار خریداران در این مرکز پروس افزوده می‌شود و عوایدشان را خرج مصارف زنده‌گی خویش می‌کنند.

عواید به دست آمده توسط من، تنها در ماه گذشته ۱۰ هزار افغانی رسیده است که واقعاً جای خرسندی است و از این بابت، از

برنامه‌ی ملی باغداری و مالداری ابراز قدردانی می‌کنم. همچنان از دست‌اندرکاران این برنامه، ریاست زراعت و مقام وزارت که باعث جلوگیری از فاجعه‌ی بزرگ بی‌کاری برای خانم‌هایی همچو من شده‌اند، تشکر می‌کنم. نازنین در پایان می‌گوید: «از همه‌ی خواهران خود می‌خواهم که کار کنند، تا باشد کمکی به خانواده‌ی خودشان کرده باشند».